

ABONNEMENTS

AAN HET BUREAU VAN HET H.E.A.D.

Formoeverdust, No. 200.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Kluisen, Gellen, enz., ingeleen franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

P R I Z E M

VOOR 3 MAANDET.

to Amsterdam.....

en Suisse et en France.....

40 del tenite

ZEVEN REGELS OF MINDER.....

PROBI vous êtes adhérent(e) ou l'un(e) de vos enfants

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 24 Mei. Omrent het verblijf van HH. K. en K. BH. den grootvorst van Rusland en prins Hendrik der Nederlanden, vernemen wij, onder de teekening van den 21. dezer, van oopen Londenschen correspondent, weder de volgende hoogst belangrijke bijzonderheden:

Zondag morgen heeft de grootvorst de godedienst in de Grieksche kapel in Welbeckstreet bijgewoond; daarna hebben de beide vorsten met hun gewoel een uitstapje gedaan naar het schoon gelegen Richmond, alwaar zij een dejeuner gebruikt hebben, en zijn van daar gereden naar Hamptoncourt, alwaar zij het onbewoonde Koninklijk paleis bezigtigd hebben. Des avonds in Mivart's hôtel terug gekerd zijnde, was er bij den grootvorst een uitgezocht diner.

Gisteren morgen hebben de doorluchtige reizigers de Wellingtons-ezernerne bezocht, alwaar zij door den hertog van Cambridge en lord Hill ontfangen werden, en na het 1e en 2e regement lijfgarden te hebben ginspecteerd, begaven H.H. zich ook naar de eazerne in Regentpark. Vervolgens deden de prins en 5 ure, eene wandeling te paard in Hyde-park, en daarna begaven zij zich met hun gevolg naar London Tavern, in Bishopsgate street, ter bijwoning van het groote diner van 110 personen, door de Russische compagnie of handel-maatschappij, ter eere van den grootvorst, gegeven.

Dit diner is in vele opzichten merkwaardig geweest; niet alleen wegens de kosten, welke de compagnie gemaakt heeft, om deze groote herbberg, tot zulke maaltijden inlaandend geschikt, met kostelijke tapijten, goud-, zilver- en ivoorwerken te versieren, maar vooral door de eenstemmige vrolijkheid, welke er heersacht heeft, en de treffende aanspraken, welke er gehoord zijn. De kosten, bevestigd in het aantal tapijten bezigde voorname, door den gouverneur der compagnie, den heer William Ansell, rustend eenige uren van zijne ontvangst, en in de eetzaal hingenelsch; alomst, behalve een gaezender voor danes, alstoechton veruusen, ook een corps musijkanten en een corps koorzangers geplaatst waren.

Nadat de maaltijd afgeloopen, het *non nobis, Domine* enz. door de zaaggers treffend gezongen, het tafellaken weggenomen en het dessert opgebragt was, stelde de gouverneur, als president van de tafel, eerst de gezondheid van H. M. de Koningin, en daarna die van H. M. de Koningin-weduwe in, welke fcielen met geestdrift werden gedronken. Daarop volgde de gezondheid van den Keizer van Rusland, by welke gelegenheid de gouverneur breedvoerig melding maakte van al de redenen van dankbaarheid, welke de compagnie heeft voort de bescherming, haar door Z. M. zoo wel als door zijne voorgangers, gedurende drie eeuwen, verleend. Graaf Pozzo di Borgo, bedankte voor deze toast, sprak met den grootsten lof van de compagnie, en wenschte, dat dezelve nog vele eeuwen mogt voortduren en in bloet toenemen.

De gezondheid van den Grootvorst, den held van het feest, werd niet door den president, onder de grootste toejuichingen van al de aanwezenden, met eene treffende aanspraak ingesteld, waarin hij breed uitweidde over al de vorstelijke deugden, welke dien Prins versieren, en de dankbaarheid der compagnie betuigde voor de hooge eer, haar door zijne tegenwoordigheid aangedaan. Deze gezondheid werd door den Grootvorst, in eene keurige aanspraak, in volmaakt goed en vloeiend Engelsch, beantwoord. Z. K. H. zijde, onder anderen, dat hij ten hoogste gevoelig was voor de eer hem, door de compagnie aangedaan, doch, dat hij niet nalaten kon, bij deze gelegenheid tevens te betuigen, hoe zeer hij zich in het algemeen getroffen en geïnteresseerd zag, door de wijze, waarop hij in Engeland door H. M. de Koningin, door de ministers, ja hij moest zeggen, door elken Engelschman ontvangen was, het geen hij nimmer zou vergeten, (*laide Verzuichingen*). De grootvorst stelde op zijne heert in: het welvaren der compagnie, en de altoosduurende vriendschap tusschen Engeland en Rusland.

De president zeide: daarna, dat hij nu de gezondheid in te stellen had, van den afstammeling van een ander koninklijk huis, die dit land in gezelschap van zijnen hoogen bloedverwant was komen bezoeken, om zich niet de dezelfde instellingen bekend te maken, en die thans de compagnie ook met zijne hooge tegenwoordigheid vereende; het was de gezondheid van prins Willem Hendrik der Nederlanden, den kleinzoon van Engelslands oudsten en getrouwsten bondgenoot, (wilde tofjuchingen.)

De Prins voor deze toast bedankende, zeide, dat hem de woorden ontbraken om zijn gevoel van erkentelijkheid, voor de beleefdheid, welke men hem aandeed, uit te drukken (*toewijdingen*). Hij had altijd en overal, waar

hij zich in de wereld bevonden had, de grootste zetting voor de Engelschen gevoeld (*luide toerjichingen*), en zoo er kende toekomst zich ooit eene gelegenheid mocht opdoen, waar hij in staat zoude zijn, aan beide landen eene dienst te doen; zou hij die met den meesten ijver aangrijpen (*toerjiching*). Hij bedankte voor de vereerde gevoelens; welke men ten aanzien van zijne familie had uitgedrukt, en verzocht de vrijheid als eene toestand te mogen voorstellen: de hartelijke vereeniging van Groot-Brittannië en Holland (*luide toerjichingen*).

De grootvorst stelde nu de gezondheid in van den gouverneur der compagnie, waarvoor deze in eens gepaste aanspraak bedankte, uitweidende over de voordeelen, welke de compagnie aan beide landen oplevert, en dezelve aan de verdere bescherming der beide gouvernementen aanbevelende, waarop hij het drinken der gezondheid van Hr. Ma. ministers voorstelde; (toehoorlingen).

Lord Melbourne bedankte in een lange aanspraak voor die eer, zoo wel als voor de wijze, waarop de gezondheid van H. M. erve door het gezelschap gedronken was. Hij wilde niet uitweiden over zijn gouvernement, dat zijner ambtgenooten, zelfs niet over de verdienste der compagnie, wier gasten zij nu waren. Alles, wat anders belangrijk is, verdween thans voor den luister van het oogenhuk, waarin men het geluk had, den troonopvolger van een groot en magtig rijk in zijn midden te hebben. Het was oomgelyk, bij deze gelegenheid niet tevens die langdurige vriendschaps-betrekkingen te gedenken, welke er tusschen Rusland en Engeland bestaan hebben, en in de gedachtenis terug te roepen die vorige Keizers en vorsten van dat rijk, welke vroormaals Engeland bezocht hebben, en met niet minder belangstelling, achting en eerbied, dan deze jonge vorst, ontvangen zijn. De eerste lord daafop van het bezoek van Peter den Groeten in 1697 aan Willem III, die toen zoo waarlijklijk den trom van die Koninkryk bekleedde (toewijdingen), welk bezoek de dieters van dien tijd verspeken hebben, bij het bezoek van Aleksei bij den griffier Evander. Zijn leedschap redteerde daarop eenige Latijnache dichtregelen van dien tijd. In later tijd had men hier het geluk gehad, den oom van den tegenwoordigen grootvorst, den beroemden Keizer Alexander in ons midden te zien, eenen man, die door zyne vastheid van karakter, door zyne verlichte staatkunde en groote daden Engeland, Europa, ja de geheele wereld aan zich verpligt had. Zelfs had men zich eenmaal mogen verheugen in de tegenwoordigheid alhier van 's vorsten verheven vader, den tegenwoordigen Keizer. Hij begreep, dat hij niet alles zeggen kon of mocht, wat hij omtrent eenen vorst, een hooft van eenen volk, maar die rank kon hij nuut verzwijgen, en hij hoopde, dat men hem niet zou beschuldigen van zich te gemeenzaam nit te drukken omtrent eenen vorst van zoo hooften rang in de wereld; doch hij kon zich niet onthouden te zeggen, dat hij den tegenwoordigen Keizer van Rusland hoog achtte, als een regtvaardig man en als een man van eer en goede trouw, meer dan iemand in de wereld. Zij gevoelde, dat het thans ongepast was over staatkundige belangen te spreken, maar dit zou elk, van welke partij hij ook zijn mocht, hem toelinnen, dat met zulk eenen vorst aan het hoofd van Ruslands bestuur, de tegenwoordige vriendschap tusschen de twee rijken beschouwd kan worden als een onderpand van, en waarborg voor de voortdaring des vredes tusschen twee volken, die vrienden zijn, elkander te beminnen, te achten en te bevoornden (toewijdingen); tusschen twee volken, die elkander van te bevoornden (toewijdingen); tusschen twee volken, welke oormoedigheid of vjand-schap het beschaaft Europa tot in zijne diepste grondslagen zou schokken, doch welke eenstemmigheid en vereeniging daarentegen den vrede der wereld kon bewaren, de orde in Europa handhaven, en met de meeste onseheid die algemeene beschaving in de wereld kon bevoornden, welke de grondslag is van het maatschappelijk geluk (uitbundige toewijdingen).

De gezondheid van den Russischen ambassadeur, graaf Potzo di Borge, nu ingesteld zijnde, zeide de graaf hoofdzakelijk in antwoord, dat hij de eer en liet geluk had gehad, den Keizer, zijnen meester, bijna eene halve eeuw te vertegenwoordigen. Gedurende deze lange dienst had hij bedenkelijke, en hoogstgevaarlijke tijdperken doorgeworfeld, en was dan meest altijd zoo gelukkig geweest, de oogmerken van zijn gouvernement te bevorderen en te bereiken. De eer, die men hem daarvoor gaf, was boven zijne verdienste, maar niet boven zijnen ijver. Zijn geweten zeide hem, dat hij steeds voor zijnen meester gedaan had, wat in zijn vermogen was te doen, (toespraken). Gedurende al den tijd van zijne

diens had er steeds een beste verstandhouding tusschen Engeland en Rusland bestaan; dat was het, wat hij voornamelijk getracht had te bevorderen en te bewaren, en daarop had hij de goedkeuring zijns meesters verworven. Indien men hem vroeg, hoe hij hier in had kunnen slagen, en hoe, in weerwil van zoo vele tegenkantingen van buiten, pogtans zoo vele verzwijgende pogingen van Engeland en Rusland, te zamen hadden kunnen gelukken, hij moest antwoorden, *omdat* er tusschen de beide volken een zekere overeenstemming bestond, *en* de gouvernementen slechts één doel, één groot belang in het oog hadden. Hij gaf er dus geen recht op, ja hij verachtte zelfs de voorstellen van die verkondigers van wanorde en onverzighende vijandelijkheid, welke slechts, tweedragt woude te zaaien tusschen twee edele gouvernementen. Hij eindigde zijne aanspraak met te zeggen, dat hij gevoelde, dat het einde zijner loopbaan nabij kwam, want alles heeft zijn einde; doch hij zou gelukkig en tevreden sterven, zoo hij deze wereld mocht verlaten met de vast overtuiging, dat in den loop der eeuwen de eendragt tusschen de beide rijken nooit verstoord worden.

De president stelde eindelijk de gezondheid in van den hertog van Wellington, oudsten veldmaarschalk van het Russische leger.

Het antwoord van den hertog kwam hoofdzakelijk hierop weder: dat hem nooit iets meer ter harte gegaan is, dan de wensch, dat de grootvorst in dit land komende wel ontvangen mocht worden; dat hij zich dus gelukkig gevoelde in al de blijken van eerbied en hoogachting, welke hij aan den vorst zag geven, en, meent van allen, had het hem gestreeld nit 's vorsten eigen mond te hooren, dat hij yddaan was over de wijze, op welke hij en zijne landgenooten hem hadden ontvangen. Het antwoord, dat hij zich gedrongen gevoelde, den grootvorst op deze verklaring te geven, was, dat hij de eer, welke hij in dit land genoot, niet enkel te danken had aan den hoogen rang, dien hij bekleedde, maar vooral aan zijne persoonlijke verdienste: zijne liefdelijkheid, zijne welbestuurde mildheid, zijne beminnelijke gemeenzaamheid en welwillendheid jegens allen, die hem naderden, hadden zenen indruk in Rusland gemaakt, die niet ligt zou vergeten worden. De president had melding gemaakt van zijnen rang, als veldmaarschalk in het Russische leger; Keizer Alexander had hem met die waardigheid bekleed, in den grooten oorlog tot herstel van den vrede van Europa; hij had deezelve niet te danken aan zijne bijzondere verdienste, maar aan de officieren en soldaten, die zoo dapper onder hem gestorven hadden, voorts aan de gunst van zijnen Koning, aan de eentrangigheid der bondgenooten en aan het verlangen van Keizer Alexander, om van die eentrangigheid gebruik te maken tot het herstellen van de vrede. De laatste reden, die hij ook van den tegenwoordigen vrede van Europa aanvoert, is de gunst van de Koningin van de Nederlanden, welke Z. M. hem geven en hij ontvangen kon.

Hierna werden nog de gezondheden gedronken van de laatste Engelsche ambassadeurs in Rusland, lord Durham, lord Spangford en lord Hayesbury en alles besloten met de gezondheid van de Keizerin van Rusland.

— Volgens het *Franseursche Journaal* zullen de feesten te Stottgard bij gelegenheid van de echtverlating van H.M. K.K. HH. den Erfprins van Oranje en Prinses Sophia van Wartenberg, vijf dagen aanbouden en buitengewoon luisterrijk zijn. Eenige burgermeesters en andere hebbende tiel verenigd, om aan de Doorluchtige bruid als een huwelijksgeschenk een door haar geborduurd tapijt aan te bieden.

— Gisteren morgen is alhier een groot aantal verlofgangers van de liggingen der jaren 1832 en 1833 aangekomen, om naar hunne heerdsteden terug te keeren.

— Aan de bij ons ontvangen *Jurassche Couranten*, welke tot den 12 Januarij loopen, ontlenen wij nog het volgende:

De dirigerende officier van gezondheid der 2de klasse, W. van Raalte, en de kapitein der infanterie, J. A. Galles, beide van het Indisch leger, en met verlof in Nederland aanwezig, zijn respectievelijk, op hun verzoek gepensionoord.

Voorts zijn door Z. Exc. den Gouverneur-Generaal de volgende beschikkingen genomen, als: benoemd, tot procureur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en cultures, G. J. P. Carlier, L. M. H. Kuhlenskamp, Lemmers en A. Saflinger, thans administrateurs van gouvernement-suikerfabrieken in de residentie Madion; tot commies op het residentie-kantoor te Japara, J. Nettekoven, gewezen eerste commies der tweede klasse op het residentie-kantoor te Kadoe, thans op wachtgeld; tot tweeden commies op

MINOR WORK.

G I R O L A N O.

(Oorspronkelijk)

Het somber Venetië sloiep. Het rustte, om zich voor te bereiden voor het vastenavondsfeest, zoo vol vrolijkheid, schitterend licht en gewoel, maar tevens rijk aan gruwelen en sluikmoordenaren, en waarop niet zelden het misdrijf zich in een harelkijns-pak vermomde. Slechts weinige lichten waren nog de kanalen hier en daar verspreid, even als enkele en flauwe sterren van eenen stormnachtigen en bevelachtigen hemel.

Wie deze stille stad, van den toren van San Marco, had aan-
schouwd, zocht niet vermoed hebben, dat eene samenzwering in haar midden
geïmmeerd werd, welke de omverwerping van het bestuur, de bevrijding des
onderdrukten volks en de verheerlijking des trotschen, adels ten doel had.
In een kelderzolder op het paleis van den graaf GIROLAMO, waren eenige
jonge lieden bij elkander gesloten, wier sombere gelaatsstreken en geheel
verwonden een geheimdinnig antwoord aantoonde. « Welnu, GIROLAMO, »
« spreek eren heerder, » voor die dode hijcocksmat, met zoo vele gevaren ge-
maakt? Bij het overnemen dits gewijgigs mede te deelen? » — « VASSARI,
— mijn vrienden, alledaags gesproken, » morgen breekt het uur der ver-
scheiding aan. Dan zie ik u, Fortis, nogt niet af, dan houdt het ge-
spook ons edelen op, en zal de Republiek, niet meer in naam, maar
inderdaad bestaan. Dan kruipen de trotsehe edelen voor ons in beto-
stef, en begroet ons het dankbare volk, als de redders van het Vaderland.
Als wijne maatregelen zijn genomen. Op morgen, vastendavond, is er,
welk ik weet, een groot feestmaal bij den graaf BELLOMONTE. Hij was
den raad van Tien, waartoe hij allen zijn vreesdijk. De Schiedvacht moet is
ingehelpt. Twee twee uit, wanneer de wagen welletijd tot het uitgaan
komen, en alle worden vergaderd, sal de laatste strijdperk der vrijheid
taal doen biddenstormen tot de Tiende eeuw. Het is nu de tijd der
krachten, gewogen hand. Het is nu de tijd der krachten, gewogen hand.
GIROLAMO! de dwingelandij sal morgen eindigen voor eens toen hier!»

riep GENNARO uit: «aan u zullen wij voornamelijk den goeden uitslag der onderneming te danken hebben.» — «Stil, GENNARO! gedenk, dat er achter deze muren wellicht verspieters schuilen. In Venetië is men nimmer in veiligheid, wanneer men over staatszaken spreekt. De tong is onze bitterste vijandin.»

De paansgeworvenen bleefden nog eenigen tijd met elkander, en scheidden eindelijk, met eenen plechtigen handdruk, en een niet minder betekenend: « Tot morgen ! » Terwijl GIULIANO in diep gepeins achter bleef, stapten de overigen in hunne goudfels, en verwijderden zich; het stil en eenzaam riepgeklots liet zich nog eenen geruimen tijd in de verte hooren.

Den volgenden morgen haalde GIROLAMO een briefje, kenrig toegevoerd, en Mijlbaar door eene vrouwehand geschreven, uit zijnen zak, en herlas hetzelfde aandachtig. Het was van ELVIRA, de gemalin van den graaf BELLONZONI, die, haren somberen, wreder echtgenoot niet kunnende beinmen, GIROLAMO eene genegenheid toedeed, waaraan haar plicht haar echter sleette gehoor te geven. Zoo GIROLAMO aan ELVIRA diorbaar was, nog dierbaarder was haar de deugd; en nuimmer had haar mond eene bekenenis gedaan, met hare eer en waardigheid strijdig. Het briefje was van den volgenden inhoud:

«Waarde GIROLAMO, het is mij onmogelijk u langer te verzwijgen, dan ik u bemijn; Ik wacht u dezen nacht ten twaalf ure in mijne kamer, gedurende het welk, dat mijn gehatz echtgenoot zal geyen; kom toch vooral, ik wil, ik moet u spreken. Tot in den dood uwe

[illegible]

Dezelfde morgen zag men de jeugdige en schoone gade van den wroeden **SALLONZON**, in een prachtig en **eerlijk** nogongewaad gekleed, zich aan hare **liefste** smet overgeven. Zij nam de gewaande eenzaamheid van hare kamer te baat, om de ketenen, die haar aan den hardvoeligsten en smaadste der menschen vastklemden, te reet, tinnen **de** besorging. Naar **de Venus** waren tinnen middelen, en bestond de eenzaamheid nergens, dan in **de** graf. De ongelukkige werd bespied!

Op eens trad de graaf BELLOZZONI, met eenen forschen stap en de
hatelijkste gelaats-uitdrukking, binnen. « Gij hebt gewoend, Mevrouw ! »
sprak hij, op eenen vervolgen toon. « De traven zijn de eenige troost
eener ongelukkige : zondt gij haar die misgunnen, heer graaf ? » antwoordde
ELVIRA. « Gij beneemt mij alles, kalmte, vrijheid, geluk ; berooft mij ter-
minste niet van het enige, dat mij was overgebleven. » — « Kampalje ! er
voor wien vloeijen deze tranen ? Voor GIROLAMO, voor uwen verloofden ? »
minnaar... val mij niet in de rede... tracht mij niet te overtuigen, dat
gij hem niet bemint. Ik weet het ! al uw geheimen zijn mij bekend, en
uw gelaat is een spiegel, die voor mijnen vorschenden blik getrouwelijk
uwe indrukken terugkaatst. Van waar die ontroering, van waar die schaarpte
die nedergeslagen blikt, wanneer GIROLAMO verschijnt ? » — « Mijnheer,
ik beweer het u, mijn plicht is mij dierbaar en... » — « Uw plicht ja
grondels en talrijc zijn de beste waanborgeen der trouw van uw gelaat.
Maar, » vervolgt hij, met eenen belopen glimlach, « ik wil u de ge-
legenheid verschaffen, om uwe gevoelens aan GIROLAMO openbaar te maken.
Stuur hem tevens een briefje, waarin gij hem, *aan* twaalfden tooging tot ver-
trek verzoekt. » — « Noot, nimmer ! Ik sidder ! Welke letteren heb-
ling ? » — « Daar gij, tot nader order, hier opgesloten sult blijven, kan ik
het u wel toevertrouwen. GIROLAMO is het opperbevel over uwe beweging
die zich ten doel voestelt het bestuur der Republiek over te nemen. En
een vernutere jonge lieverd, naamloos, dat zij geen degenen met den Franse-
sche Patriottisme wil bestaand en denzelfden vijandschap tegenover de Fran-
sche heerscheijde als wij gezind zijn, heeft ons KAPITEIN overtuigd, dat
zijde elanden gevoelen niet anders dan in eenen afkeer van ons land en
zijn heerschers. Het is daarom, dat hij ons verzoekt, om hem te helpen, om
den Graaf te overtuigen, dat hij ons verzoekt, om hem te helpen, om hem te
helpen, om hem te helpen, om hem te helpen, om hem te helpen, om hem te helpen,

het residentie-kantoor te Tjanjor, (residentie Preanger Regentenschappen.) J. Braads, ambtenaar van Sumatra's Westkust, thans met verlof te Batavia; tot desden commissies op het laatste genoemd residentie-kantoor T. S. van Coevorden, en zulks met intrekking zijner benoeming tot commissies op het residentie-kantoor te Banka; tot commissies op het residentie-kantoor te Palembang, J. F. de Haart, thans eerste klerk aldaar. Op wachtgeld gesteld, de commissies op het residentie-kantoor te Japan, E. J. G. Wijnstok.

Wijders is de, met verlof uit Nederland teruggekeerde ambtenaar P. A. Bik, in afwachting eener definitieve plaatsing, weder belast met de betrekking van ontvanger van het regt van successie en overgang te Batavia.

In de hij ons ontvangen *Surinaamsche Couranten*, welke tot den 11 April j.l. loopen, leest men, dat de heer J. Heib benoemd is, tot kolonien ontvanger en betaalmeester, ad interim, van het pensioen-fonds der ambtenaren.

GRAVENHAGE 23 Mei. Door den opperkamerheer is bekend gemaakt, dat het Hof, op morgen, den ligten rouw voor veertien dagen zal aannemen, ter gelegenheid van het overlijden van Z. D. H. Prins Willem Karol van Saksen-Weimar Eisenach.

Heden is in deze residentie, uit het leger, aangekomen, een detachement van het 2de bataillon jagers, sterk 3 officieren en 211 man, almanach van de jagers van 1832 en 1833, aan welken eerstdaags, na aanleiding van het dezer dagen door Z. M. genomen besluit, het onbeaand verlof zal worden verleend.

De prins de Chimay, kamerheer van Z. M. den Koning, als ook prinses Alphonse de Chimay zijn gisteren in deze residentie aangekomen.

UTRECHT 23 Mei. Men vernoot, dat binnen kort alhier een tweetaal tooneelvoorstellingen zullen worden gegeven, onder directie van den heer Engelman, geassisteerd door eenige der leden van den Amsterdamsche stads-schouwburg, waaronder ook de heer Peters. Onder de te geven stukken behooren de *Neven en Hieronymus Jansz*, beide met lof bekende blijken van den beroemde dichter Schiller uit den Bergh.

Part. Corresp. NIMEGEN 23 Mei. Aanstonds Zaterdag wordt Z. D. H. de laatste zoon van den Hertog van Saksen-Weimar alhier begraven. De begrafenisplechtigheden zullen zeer eenvoudig zijn, en Z. D. H. slechts met de eerbewijzen, een officier toegekend, naar de grafplaats gebragt worden. De droefheid van HH. DD. HH. de Hertog en de Hertogin van Saksen-Weimar is groot, daar hunne onderliefs voor den overledenen onbegrensd was.

Heden is alhier van de grenzen weder in garnizoen gekomen, het 2de bat. der 2de afd. inf., hetwelk sedert eenige maanden te Groesbeek, enz., gecommandeerd lag.

Sedert drie dagen komen hier talrijke detachementen door, bestaande uit de verloggers van 1832 en 1833. Ook die der mineurs, der 2de afd. en der kanonniers, alhier in garnizoen, zijn reeds vertrokken.

Z. Exc. den luitenant-generaal baron Krajenhoff is ernstig ongesteld geweest, doch de ziekte heeft eene zeer gunstige wending genomen.

LUXEMBURG 22 Mei. Van den Neder-Rijn wordt gemeld, dat een derde gedeelte van de oorlogs-reserve bij de respectieve corpora zal verblijven, tot na het in besit nemen van het aan Holland toekomende grondgebied van Limburg en Luxemburg.

Part. Corresp. BRUSSEL 23 Mei. Heden middag is alhier een kabinetraan gehouden, waarin moet besloten zijn, om onmiddellijk tot de ratificatie der vredes-tractaten over te gaan.

De hooge commissie tot vereeniging van de financiële aangelegenheden tusschen Holland en België heeft dezer morgen een vergadering gehad, waarin door haren secretaris een rapport is uitgebragt, over de verdeeling en de attributen der bijzondere commissiën, welke ter uitvoering van het tractaat van 19 April zullen benoemd worden. Bij deze gelegenheid moet de heer Ch. de Brouckere als voorzitter zijn voorgedragen der commissie, welke te Utrecht zal bijeenkomen.

De minister van Oorlog heeft bevel gegeven, om op nieuw het garnizoen van Venlo met 500 man te vermindern.

Heden heeft de zaak van Bartels en Kats voor het Hof van Assisen een aanvang genomen. Ten 10 1/2 ure zijn de beschuldigingen binnen geleid. Bartels had een rustig voorkomen, bevestigde zijne gezetstrekken eene zekere afmatting schenen aan te duiden. Kats, die zich een letterkundige noemt, verdedde een slecht uiterlijk, en zijne houding was onnatuurlijk. De zaak van Bartels en Kats zal morgen voortgaan.

Eene overgrote menigte verdrong zich in de zaal, en hoorde met belangstelling de lezing van de acte van beschuldiging aan, welke ten 12 ure was afgelezen. Het publiek Ministerie heeft 15 getuigen, Bartels slechts 2, de heren Tielemans en Bayet, doen dagvaarden.

Het verhoor van Bartels heeft niets bijzonder belangrijks opgeleverd. Deze bekende woelsteet al de hem ten laatste gelede daadtaken met onbeschaamdheid beleden, en alleen geweigerd zijne medeplichtigen te noemen. Onder anderen heeft hij verklaard, werkelijk geheel België in opstand te willen brengen.

Ook Kats heeft alles bekend, met dit onderscheid echter, dat hij bevestigde, dat sommige artikelen in den *Volkvriend* niet van hem afkomstig waren.

Vervolgens is men overgegaan tot het verhoor der getuigen, hetwelk bij het vertrek van den post nog voortduurt. Eerst morgen zullen de debatten geopend worden.

Men heeft opgemerkt, dat de regering buitengewone maatregelen van voorzorg heeft genomen, ter voorkoming van elke storing der rust.

BRUSSEL 23 Mei. De *Commerce Belge* verzekert, dat gisteren aan den heer Van de Weyer de laatste instructie, betreffende de uitwisseling der ratificatie van de tractaten van 19 April, zijn gezonden, en dat de graaf Lebon niet lang zijn post te Parijs is teruggekeerd, dan na eerst het bewijs te hebben verkregen, dat er zich ten dezen aanzien geen moeilijkheden meer kunnen voordoen. (Zie *Part. Corresp. Brussel*.)

Gisteren avond is de graaf Lebon naar Parijs teruggekeerd.

In de Kamer der Afgevaardigden heeft de minister van Openbare Wer-

ken gisteren, naar aanleiding van art. IX van het tractaat van 19 April, een ontwerp van wet betreffende het loodswezen op de Schelde voorgedragen. Dit ontwerp strekt tot aanwinst van een crediet van 174.000 fr. voor de kosten van de daarstelling en de dienst van genoemd loodswezen.

Het *Journal d'Anvers* zegt, dat het Belgische gouvernement de noodige maatregelen heeft genomen, om de inwoners van Holland voortaan op denzelfden voet als alle andere vreemdelingen in België te laten.

De hertog Alexander van Württemberg is den morgen naar Duitschland vertrokken.

FRANKRIJK.

PARIS 22 Mei. Het onderzoek tegen de belhamels van den jongsten opstand wordt ijverig voortgezet. Uit alles schijnt te blijken, dat de meeste personen, die aan de oproeping tooneelen van den 12 en 13 dezer hebben deel genomen, reeds vroeger bij dergelijke gelegenheden zijn insgelijks op den voorgrond hebben gesteld. Het getal der gevangenen bedraagt nog altijd meer dan 200, en er worden dagelijks nieuwe arrestatiën bewerkstelligd.

Onder anderen, zoudt de bekende Blanqui te Calais in handen der politie zijn gevallen, en heeft men gisteren onderscheidene depôts van kruid en patronen in beslag genomen.

Gisteren heeft zich een adjudant des Konings in de hospitalen begeven, alwaar zich de onderscheidene gewonden der jongste onlusten bevinden.

Opmerkenwaardig is het, dat gisteren, op het oogenblik, dat de Koning de tentoonstelling van de voortbrengselen der Nationale Nijverheid bezocht, een persoon in hachters is genomen, bij wien een dolk is gevonden.

De aanvraag van een crediet voor de geheime fondsen heeft in de bureaux der Kamer van Afgevaardigden tot verschillende verklaringen van de zijde van het nieuwe Ministerie aanleiding gegeven. Onder anderen, moeten onderscheidene leden van het kabinet, en met name de heren Dufaure, Dufaure, Teste en Schneider, in onduidelijk bewoordingen, hun voornemen aan den dag hebben gelegd, om voortaan alle onderstands-gelden aan de Ministeriële drukpers te onthouden.

Voorts hebben de heren Dufaure en Teste nog gezegd, dat alle belangrijke maatregelen, welke met de zaken van het buitenland in verband mogten staan, in den boezem van den raad van ministers zullen worden behandeld; terwijl dit ook het geval zal zijn met alle aangelegenheden, welke de binnenlandsche staatkunde betreffen. Het behoort geen betoog, dat hier bedenklijk op de persoonlijke bevoegingen van Lodewijk Philips is gedoeld.

Deze verklaringen schijnen tusschen eenen gunstigen invloed op de Kamer gehad te hebben en de keuze der commissarissen tot onderzoek van het bedoelde crediet in eenen ministeriën zijn te hebben bepaald; zoodat daartoe benoemd zijn geworden de heren Marquis van Dalmatie, Bignon, Cochin, J. Lefebvre, Billaut, Legentil, Dessauvres, Moreau en Ganneron.

Gisteren heeft de heer Thiers op de Toileriën het middagmaal gehouden. Deze bijzonderheid geeft stof tot vele gissingen, en men beweert zelfs, dat er kwestie zoude zijn, om aan dezen staatsman eerlang de portefeuille van Buitenlandsche zaken op te dragen.

De bekende generaal Demarcy, die een der hoofden van de tegenpartij in de Kamer der Afgevaardigden was, en zich sinds eenigen tijd in eenen kwijnenden toestand bevond, is gisteren alhier overleden.

Volgens eene télégraphische dépêche uit Toulon, van den 21 dezer, moeten de haven en de stad Gijelli, in het Noorden van Africa, in handen der Fransche troepen zijn gevallen. Deze gebeurtenis schijnt door eenen verenigden aanval der Fransche land- en zeemacht beslist te zijn geworden, en aan Frankrijk de middelen te verschaffen om voortaan den Arabischen volkstam der Kabylen in ontzag te houden.

BAYONNE 18 Mei. Volgens brieven uit Estella, zouden er, ten gevolge van het gevecht van den 11 en 12 dezer, in de nabijheid dier stad, tegen de krijgsmacht van Diego Leon, meer dan 1500 gekwetste Christino's te Tolosa zijn binnengebragt; terwijl het getal der gesneuvelden zeer aanzienlijk moet zijn geweest.

Don Carlos heeft aan de soldaten, die Guardamino verdedigd hebben, ter belooning van hun moedig gedrag, de decoratie van de tweede klasse van het Kruis verleend; terwijl van den rang van sergeant tot dien van hoofd-officier allen eenen graad verhoogd zijn; de soldaten zijn allen tot sergeanten benoemd.

Espartero bevindt zich thans met zijne troepen te Guardamino, en houdt de linkerzijde van de Vallei van Carranza bezet, terwijl Marotto met de zijne in het andere gedeelte dier Vallei is gelegerd. Espartero heeft bevel gegeven, om de wegen, die door het heen en weder trekken allen in eenen slechten staat zijn, te doen herstellen.

Men vermoedt, dat bij de gevechten van la Pena del Moro, Ramales en Guardamino, de Carlisten ongeveer 2000 man hebben verloren.

Na de kapitulatie van Guardamino, hebben zich 50 Carlisten en 4 officieren naar Santona begeven.

De Christino's, onder bevel van den generaal Don Diego Leon, hebben Arroniz verlaten en zich naar Leza begeven. De achterhoede werd door twee bataillons en 4 escadrons Carlisten aangevat, en daar zij terugtrokken, hebben de Carlisten eenige manschappen, die achtergebleven waren, krijsgewonden gemaakt.

PORTUGAL.

LISSABON 13 Mei. De discussie over het budget is een paar dagen uitgesteld, ten gevolge van eenige indertingen, welke men van het departement van Marine verwacht; en bijaldien de Afgevaardigden niet spoedig de nog overige zaken afkoken, zullen de Kamers zich waarschijnlijk zelve ontbinden, daar verschillende Senateurs en Afgevaardigden van beide partijen verzocht hebben, naar hunne haardsteden te mogen terugkeeren, en nog een aantal anderen het voornemen aan den dag gelegd, om dit voorbeeld te volgen.

Ofschoon de Cortes ageneest zes maanden zijn vergaderd geweest, heeft de minister van Financiën aan dezelve nog geen plan voorgelgd, om het deficit van 2,000 contos de reis van het vorige jaar te dekken, en de dag-

ELVIRA wenkte GIROLAMO te vertrekken, en wrong hare handen in diepe smart. Hij trad nader, dit bleef, wijtende aan den strijd tusschen gevoel en plicht, die in haar binnenste woelde. Doch ELVIRA, hem te genoot mende: «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROLAMO, u sprak zij, «vlugt, of gij zijt verloren.» «Ik, vlugten, wanneer ik op uw havel hier verschijn, o beminnelijke aller vrouwen! ik, die u aanbid, die heden u van den dwingeland zal verlossen, welke niet waardig is u te bezitten! volg mij, geliefde, en...» «Ik sidder, GIROLAMO, mijne geliefde ZARA heeft u immers een briefje van mijne hand overhandigd? of...» «Verwijder u, GIROL

GEDRUKT BY A. ZWEEB